

Vestergaard: Som sagt af den ærede sidste Taler er det et ganske betydeligt Beløb, som ifølge denne Lov vil blive bevilget, det skal jeg fra min Side villigt erkende. Naar det af det ærede Medlem fra 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) blev udtalt, at Landbruget nok var i Stand til at kunne hjælpe sig selv uden at faa de Tilskud fra Staten, som der var Tale om gennem de forskellige Husdyrlove, som have været vedtagne af Rigsdagen, saa er jeg ogsaa tilbøjelig til at være enig med ham i den Betragtning. Men naar der ses paa de Forhold, hvorunder vi leve, og hvorunder Landbruget har eksisteret, saa forekommer det mig, at det er ret berettiget, at der fra Statens Side ydes Bidrag, ogsaa ret betydelige Bidrag, til det Formaal, som her er Tale om, og i den Betragtning ere de to ærede foregaaende Talere jo ogsaa enige, hvilket glæder mig. Som det ogsaa er nævnt af den højtærede Landbrugsminister er Udviklingen med Hensyn til Udførsel af Landbrugsprodukter gaaet stærkt frem; navnlig i de sidste 20 Aar er den jo stegen ganske voldsomt, idet den for Smørrets Vedkommende er bleven fem—seks Gange større, for Flæskestøgets Vedkommende to til tre Gange saa høj, og for Æggenes Vedkommende indtil 14 Gange saa høj. Det er en ganske betydelig Stigning, og som den højtærede Landbrugsminister ogsaa sagde, udgør denne Udførsel af Landbrugsprodukter op imod de $\frac{9}{10}$ af hele vor Udførsel, saa det maa jo erkendes, at naar Landbruget ikke har været støttet paa anden Maade ved Hjælp af Beskyttelse, men har maattet bidrage betydeligt til Beskyttelsen paa andre Omraader — en Beskyttelse som jo særlig er inkasseret af Byerne — er det ret rimeligt, som Forholdene ere, at der i den Henseende ogsaa ydes noget til Landbruget. Og det maa ogsaa erkendes fra Landbrugets Side, at de Bevillinger, som ere ydede ifølge de forskellige Love, have været givne med god Villie.

Naar der i det andet Ting har været Uenighed om enkelte Punkter i Forslaget, om Opdrætningsanstalter for Heste og for Kvæg, men særlig for Hestenes Vedkommende, mener jeg at skyldte den højtærede Minister Tak for hans Stilling i den Henseende, for den Maade, hvorpaa han netop har stillet sig over for det Forslag, som fremkom der for at faa de Forhold ændrede.

Det forekommer mig, at de Rammer, vi have for Husdyrbruget, ere ret udmærkede. Det, hvorved Husdyrloven af

1887 særlig har sin Fortjeneste, er navnlig ved dens Forhold over for Hesteavlforeninger og Kvægavlforeninger, som ere komne frem ifølge denne Lov. Jeg har i hvert Tilfælde lidt Erfaring paa dette Omraade, idet jeg har været med i Ledelsen af en Landboforening i en 14—15 Aar, og jeg maa efter min Erfaring sige, at Kvægavl- og Hesteavlforeningerne og ikke mindst Kvægavlforeningerne, have givet et udmærket Bidrag til at faa Kvægavlens Udvikling fremmet saa godt som muligt. Og der er det udmærkede ved Kvægavlforeningerne frem for de Opdrætningsanstalter, der var Tale om, at Kvægavlforeningerne tage Sigte paa det hele saa vel de smaa som de store, saa ingen, der har Interesse af at ville være med, kan føle sig tilsidesat. Det forekommer derfor mig, at det er rigtigt, Opdrætningsanstalterne ere gaaede ud af Forslaget, og at de gamle Rammer ere blevene bibeholdte, som de ere blevene. Naar det fra den sidste ærede Taler, det ærede 11te kongevalgte Medlem (Hage) er blevet udtalt, at Kvægavlforeningerne fik temmelig rigeligt, saa skal det ganske sikkert erkendes, at de faa ganske rigeligt, idet jo den Bevilling, som var paatænkt til disse Anstalter for Kvægavlsopdrætning, er givet til Kvægavlforeningerne. Men naar man har Tro til Ledelsen i Landboforeningerne og i Kvægavlforeningerne, er det et Spørgsmaal, om det er for meget. I hvert Fald er Kvægavlforeningerne med de Rammer, de have, og saaledes som de ere indrettede, efter de Erfaringer, jeg har kunnet indhente, det, som gør den betydeligste og bedste Nytte for Kvægavlen.

Med Hensyn til Avlscentrer, som jo ikke vare paatænkte bibeholdte i Forslaget — vel sagtens af den Grund, at de viste sig upopulære — saa tror jeg for Resten ogsaa, at den Vej, man var kommen ind paa, navnlig i Kvægavlforeningerne, ikke var saa ganske heldig, idet det kun var enkelte, som bleve særligt favoriserede. Og det forekommer mig ogsaa efter de Udtalelser, der ere faldne under Sagens Behandling i det andet Ting, at Pengene have rullet temmelig rigeligt, saaledes naar det f. Eks. er udtalt, at der for at administrere nogle og halvtres Tusinde Kr. var blevet brugt nogle og halvfjers Tusinde. Og noget lignende, om end ikke i den Grad, kunde maaske ogsaa være kommet frem, hvis disse Opdrætningsanstalter vare blevene bibeholdte i Forslaget, idet jeg er fuldstændig enig med den sidste ærede Taler om, at en saadan Anstalt, som